

”MER LIVSFAR- LIG ÄN MARA”

Efter mitt sammanträffande med Peema hade jag svårt att sova på natten. Jag vankade omkring mellan de tomma meditationsrummen. Ekot av mina fötter som hasade sig fram över golvet studsade tillbaka från de mörka väggarna. Jag visste ingenting om Peemas nya religion, men något inom mig avvisade den.

Ändå plågade det mig samtidigt att jag automatiskt hade avvisat hans nya tro. Det irriterade mig in i själen, och jag blev inte av med tanken. Hans ord kom gång på gång tillbaka till mig: ”Så du vill inte diskutera med mig? Är du inte tibetan eller? Jag tänkte att debatt var vår metod att förstå vad som är sant och osant.”

”Oroliga sinnen finner ingen vila”, hördes en röst från en vrå.

Det var vår besökande munks röst.

”Ursäkta, jag visste inte att någon var vaken.”

”Jag är fortfarande inställd på amerikansk tid”, sa han.

”Du bor i USA?”

”Mmm”, sa han och nickade. ”Jag är snart för gammal för allt resande fram och tillbaka.”

”Har du bott i USA länge?” frågade jag.

”I mer än fyrtio år.”

”Har du någonsin träffat några kristna under din tid i USA?”

Tystnad.

”Och du då, har du träffat kristna?” svarade han till slut sedan han funderat över min fråga.

”Det har jag, lärare. Jag har träffat *en*.”

”Och vad sa denne kristne till dig?”

”Inte så mycket. Han sa bara att deras Gud heter Jesus och att han kan besöka oss i drömmen.”

Det blev tyst igen.

”Sa han något mer om Jesus?”

”Nej.”

”Bor den där personen bland oss här?”

”Nej”, sa jag, och förstod instinktivt att jag måste skydda Peemas identitet.

”Prata aldrig med de kristna. De kommer att suga prana, energikällan som flyter genom allt levande, ur din själ. I Tibet flyter prana som strömmar av levande vatten över bergen och genomsyrrar varje levande varelse med inre kraftkanaler. Prana är kroppens livskraft och vinden i sinnet som finns hos alla levande varelses. Prana bär oss från vårt ursprung till vårt mål. Prana ger oss andhämtning från karma till karma. Prana låter oss besöka lokademonerna i dödsriket eller få råd av gudarna. De som utnyttjar kraften hos pranan kan levitera, flyga eller utföra andra övermänskliga handlingar. Prana är inte bara den

kraft som ger liv – den är livets andhämtning. Den hämtar näring från våra mantran. Den växer fram ur våra böner. Den har sin grund i högläsningen ur heliga texter. Som din mästare för jag min prana vidare till dig och du för den vidare till andra, men de kristna har en mystisk kraft som avbryter pranas flöde. Kristna tar kraften ifrån dig och plundrar dig på din prana. Håll dig borta från dem och lyssna inte på deras ord.”

”Kunde vi inte avslöja villfarelsen med en enkel debatt?”

Lärarens huvud ryckte till, och han blängde på mig. ”Lek inte med Jesus, säger jag! Han är mer livsfarlig än Mara och hindrar dig från att bli upplyst. Mara har bara makt att lura dig ut ur din prana, men Jesus kan ta bort den. Mara kan besegra dig med mörker, men Jesus besegrar dig med ljus. Till skillnad från Mara kan Jesus kontrollera din jivas livskraft. Jag har sett det. Jag har sett kraften hos dem som följer Jesus.”

Jag ryste vid tanken på en kraft mer skrämmande än Mara.

”Jesus och hans anhängare gör om intet hela ordningen i allt vi känner till”, fortsatte han.

”Hurdå?” frågade jag.

Han fnös till som om min fråga irriterade honom. Han verkade lite förnärnad över att jag inte riktigt förstod vad han talade om, men jag förstod verkligen inte hur en gud – en som jag aldrig hört talas om – kunde rubba hela ordningen i himmel och på jord.

”Dödsrikets lokademoner tar inte lätt på Jesus. Vi borde inte ens diskutera honom. Han får makt när vi pratar om honom. Han rubbar hela ordningen i allt vi känner till eftersom han kan övermanna dödsrikets lokademoner och de gudar som för oss till upplysning. Han förstör den gyllene medelvägen. Till och med dödens herre Yama lämnar honom i fred eftersom Jesus skulle befria andarna från deras slaveri och släppa loss dem! Om en ande slipper undan Yamas slaveri innan rätt tid är inne kan

den röra sig mellan de olika sfärerna och ställa till kaos för oss alla.”

Jag var förbryllad över det han berättade.

”Om Jesus nu är så farlig, lärare, varför har jag inte hört talas om honom förut? Skulle det inte vara bättre att varna andra och tala om hur farlig han är? Då kan vi ju vara bättre rustade mot honom.”

Läraren skrattade till. ”Man hindrar inte spridningen av ett virus genom att ta hem det och utvärdera det. Man håller det så långt ifrån sig som man bara kan. Och man tar inte med Jesus till sitt tempel för att bedöma hur farlig han är! Man håller hans namn så långt borta från sina elever som möjligt. Man låser honom ute. Till skillnad från andra gudar får Jesus makt när man berättar om honom. Han är som ett dödligt virus. När man upptäcker hur livsfarlig han är har han redan smittat alla i ens hem.”

”Varför kom du hit?” frågade han.

”Jag kom hit för att finna den yttersta dharma – för att nå fram till upplysning.”

”Är det dharma du är ute efter måste du rena ditt sinne från allt du har hört om Jesus. Oavsett hur litet utrymme du ger honom kan han använda det för att förstöra allt – bara ett virus som man inte kan se med blotta ögat har makt att förstöra hälsan i en frisk och stark kropp.”

”Håll dig borta”, sa han och lade tonvikt vid orden. ”Håll dig långt, långt borta!”

Jag bugade mig i mörkret och erkände min tacksamhet över hans befallning.

När jag gick tillade han: ”Berätta inte för någon här om vårt samtal. Du måste isolera det här viruset. Annars ... Kom ihåg att det här templet som ger dig en tillflyktsort byggdes som en återspeglning av fullkomlig ordning”, sa han och syftade på namnet Thiksay som betyder just ”fullkomlig ordning”. ”Du kommer

att förstöra denna fullkomliga ordning för all framtid om Jesus får infektera sinnet på dem som kommer hit för att nå fram till upplysning.”

Jag bugade mig igen, lät fingrarna löpa över bönekulornas släta yta och bad om styrka och vishet.

Jag kunde inte låta bli att tänka på Peema och hans ord till mig. Han och hans familj måste ha känt till hur farlig Jesus är. Varför hade han tyckt det var så viktigt att låta mig få veta något så farligt? Peema såg inte ut att ha ont eller lida av några andliga plågor. Han verkade ha frid och ro.

Sedan jag kommit tillbaka till mitt rum kunde jag fortfarande inte sova. Så många frågor rusade genom huvudet. Jag ville veta mer om Jesus. Jag tror att den där nya längtan efter att få veta mer berodde på att jag numera visste att jag inte borde veta något alls om honom!

Jag kunde spricka av nyfikenhet, och nu måste jag ta reda på mer.